

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r.

o zmianie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

USTAWA z dnia 12 grudnia 2003 r. O OGÓLNYM BEZPIECZEŃSTWIE PRODUKTÓW
(Dz. U. Nr 229, poz. 2275)

Art. 3.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) produkt - rzecz ruchomą nową lub używaną, jak i naprawianą lub regenerowaną przeznaczoną do użytku konsumentów lub co do której istnieje prawdopodobieństwo, że może być używana przez konsumentów, nawet jeżeli nie była dla nich przeznaczona, dostarczaną lub udostępnianą przez producenta lub dystrybutora, zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie, w tym również w ramach świadczenia usługi; produktem nie jest rzecz używana dostarczana jako antyk albo jako rzecz wymagająca naprawy lub regeneracji przed użyciem, o ile dostarczający powiadomił konsumenta o tych właściwościach rzeczy;
- 2) producent:
 - [a) przedsiębiorcę prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w Unii Europejskiej działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt,*
 - b) przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani w Unii Europejskiej,]*
 - <a) przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt,**
 - b) przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,>**

- c) przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, jeżeli jego działanie może wpływać na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem;
- 3) dystrybutor - przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem;
- 4) wypadek konsumencki - zaistniałe w związku z używaniem produktów zdarzenie nagłe, którego następstwem jest zgon albo uszkodzenie ciała wymagające udzielenia pomocy medycznej, w szczególności skaleczenie, zatrucie, oparzenie, ugryzienie lub użądlenie;
- 5) wprowadzenie na rynek - dostarczanie lub udostępnianie przez producenta lub dystrybutora produktu dystrybutorowi lub konsumentowi;
- 6) wprowadzenie na rynek polski - dostarczenie lub udostępnienie produktu po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6.

1. W przypadku gdy brak jest szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu, produkt wprowadzony na rynek polski uznaje się za bezpieczny, jeżeli spełnia określone odrębnymi przepisami polskimi szczegółowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa produktów.
[2. *Domniemywa się, że produkt zgodny z normami zharmonizowanymi w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.*]
- <2. Domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.>**
3. [W przypadku braku przepisów, o których mowa w ust. 1, lub norm zharmonizowanych, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z normami zharmonizowanymi, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem:] **<W przypadku braku przepisów, o których mowa w ust. 1, lub norm, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem:>**
 - [1] *spełniania przez produkt dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej przenoszących normy europejskie, innych niż normy zharmonizowane w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności;*
 - <1) spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów;>**
 - 2) spełniania przez produkt Polskich Norm;
 - 3) zaleceń Komisji Europejskiej określających wskazówki co do oceny bezpieczeństwa produktu;

- 4) obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów;
- 5) aktualnego stanu wiedzy i techniki;
- 6) uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktu.

<4. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, według stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.>

Art. 10.

1. Producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.
2. *[Producent, w zakresie prowadzonej działalności, jest zobowiązany dostarczać konsumentom informacje:]* **<Producent wprowadzający produkt na rynek polski, w zakresie prowadzonej działalności jest zobowiązany dostarczać konsumentom informacje w języku polskim:>**
 - 1) umożliwiające im ocenę zagrożeń związanych z produktem w czasie zwykłego lub możliwego do przewidzenia okresu jego używania, jeżeli takie zagrożenia nie są, przy braku odpowiedniego ostrzeżenia, natychmiast zauważalne;
 - 2) dotyczące możliwości przeciwdziałania tym zagrożeniom.
3. Dostarczenie konsumentom odpowiedniego ostrzeżenia o zagrożeniach związanych z produktem nie zwalnia producentów i dystrybutorów z innych obowiązków określonych w niniejszym rozdziale.
4. Producent, zachowując należytą staranność, w zakresie prowadzonej działalności, jest zobowiązany podejmować działania odpowiednie do właściwości dostarczanego produktu:
 - 1) umożliwiające uzyskiwanie przez tego producenta wiedzy o zagrożeniach, które produkt może stwarzać;
 - 2) mające na celu uniknięcie zagrożeń, w tym - o ile jest to niezbędne - umożliwiające wycofanie produktu z rynku, właściwe i skuteczne ostrzeżenie konsumentów lub wycofanie produktu od konsumentów.
5. Działania, o których mowa w ust. 4 pkt 2, producent podejmuje z własnej inicjatywy lub w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2 i 4.
6. Działania, o których mowa w ust. 4, mogą w szczególności polegać na:
 - 1) umieszczeniu na produkcie lub jego opakowaniu nazwy i adresu producenta oraz oznaczenia identyfikującego produkt lub, w razie potrzeby, partię produktu, chyba że nieumieszczenie takich informacji jest uzasadnione;
 - 2) przeprowadzaniu badań próbek wprowadzonych na rynek produktów, analizowaniu skarg konsumentów oraz, w miarę potrzeby, prowadzeniu rejestru tych skarg oraz bieżącym informowaniu dystrybutorów o prowadzonej w ten sposób kontroli.

Art. 11.

1. Dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.
2. Dystrybutor, w zakresie prowadzonej działalności, jest zobowiązany uczestniczyć w monitorowaniu bezpieczeństwa produktów wprowadzonych na rynek, w szczególności:
 - [1) przyjmować od konsumentów informacje o zagrożeniach powodowanych przez produkty i przekazywać je producentom, organowi nadzoru oraz Inspekcji Handlowej;*
 - 2) przechowywać i udostępniać na żądanie organu nadzoru i Inspekcji Handlowej dokumentację niezbędną do ustalenia pochodzenia produktów.]*

<1) przyjmować od konsumentów informacje o zagrożeniach powodowanych przez produkty i przekazywać je niezwłocznie producentom, organowi nadzoru oraz Inspekcji Handlowej;

2) przechowywać i niezwłocznie udostępniać na żądanie organu nadzoru i Inspekcji Handlowej dokumentację niezbędną do ustalenia pochodzenia produktów.>

Art. 16.

1. Organ nadzoru przekazuje informacje o prawdopodobieństwie niespełniania przez produkt wprowadzony na rynek wymagań dotyczących bezpieczeństwa, w szczególności informacje przekazane przez konsumentów Inspekcji Handlowej albo:
 - 1) Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
 - 2) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
 - 3) Urzędowi Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych- zgodnie z właściwością określoną odrębnymi przepisami.
- [2. Organy, o których mowa w ust. 1, powiadamiają organ nadzoru o sposobie wykorzystania informacji, w szczególności o działaniach podjętych w przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny.]*

Art. 18.

1. W toku prowadzonego postępowania kontrolnego Inspekcja Handlowa może w szczególności:
 - 1) żądać wszelkich informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;
 - 2) sprawdzać, w ramach posiadanych uprawnień, bezpieczeństwo wprowadzonych na rynek produktów, aż do ostatniego etapu ich używania.
- <1a. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną, a trzecia rozjemczą.**
- 1b. Próbkę rozjemczą może być poddana badaniom na wniosek organu nadzoru lub strony.**

1c. Próbkę rozjemczą zwalnia wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek organu nadzoru.

1d. W przypadku gdy u kontrolowanego ujawniono tylko jeden egzemplarz produktu, a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził w wyniku przeprowadzenia badań organoleptycznych, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, egzemplarz ten stanowi próbkę rozjemczą.>

[2. Jeżeli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w toku kontroli stwierdzi, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, zakazuje, w drodze decyzji, producentowi lub dystrybutorowi jego dostarczenia, oferowania lub prezentowania przez czas niezbędny do przeprowadzenia oceny, badań i kontroli jego bezpieczeństwa, nie dłuższy jednak niż 30 dni. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania tej decyzji.

3. W przypadkach szczególnie skomplikowanych oraz jeżeli jest to niezbędne dla przeprowadzenia badań, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, w drodze decyzji, przedłużyć okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 2, z tym że łączny okres trwania zakazu nie może przekroczyć 90 dni. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu w toku kontroli decyzji, o której mowa w ust. 2 lub 3.]

[5. Jeżeli zostało stwierdzone znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, jest niezwłocznie przekazywany organowi nadzoru, za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.]

<5. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje organowi nadzoru za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej protokół kontroli wraz z aktami kontroli po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni.>

<6. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, organowi nadzoru przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że nie jest bezpieczny.>

Art. 19.

1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt nie jest oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozdziale 2 oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 8 i 9, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, w drodze decyzji, żądać usunięcia niezgodności w określonym terminie.

2. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt może stwarzać zagrożenie w określonych warunkach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może, w drodze decyzji:

- 1) żądać oznakowania produktu odpowiednimi wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o zagrożeniach, jakie może on stwarzać;
- 2) wstrzymać wprowadzanie produktu na rynek do czasu jego odpowiedniego oznakowania.

3. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, są niezwłocznie przekazywane organowi nadzoru za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.
- <4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 1 lub 2.>**

Art. 20.

1. Organ nadzoru wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, zwane dalej "postępowaniem", w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa.
2. Protokół kontroli i akta kontroli są dowodem w sprawie.
3. Organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy kraju członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może nie być bezpieczny.
4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium akredytowanym w kraju członkowskim Unii Europejskiej są dowodami w sprawie.

<Art. 20a.

Organ nadzoru, w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia, może:

- 1) poddawać badaniom próbki produktów lub powoływać biegłych w celu wydania opinii na temat bezpieczeństwa produktów;**
- 2) żądać informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;**
- 3) występować z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy produkt spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa lub czy przedsiębiorca wyeliminował zagrożenia stwarzane przez produkt.>**

Art. 21.

1. Stroną postępowania jest producent lub dystrybutor, wobec którego postępowanie zostało wszczęte, w szczególności przedsiębiorca odpowiedzialny za pierwszy etap dystrybucji na polskim rynku.
- [2. W toku postępowania organ nadzoru może, w drodze postanowienia, uznać za stronę postępowania również producenta lub dystrybutora innych niż ten, wobec którego postępowanie zostało wszczęte.]*
3. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jej celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów lub gdy stroną postępowania jest członek tej organizacji.
- [4. W toku postępowania organ nadzoru może w szczególności:*
 - 1) żądać wszelkich informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;*
 - 2) poddawać badaniom próbki dostarczone przez konsumentów.]*
5. Postępowanie powinno być zakończone niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 22.

1. W toku postępowania organ nadzoru może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt.
- [2. *Organ nadzoru może wystąpić z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli mającej na celu ustalenie, czy zagrożenia zostały wyeliminowane.*]

<Art. 22a.

- 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy.**
- 2. Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, należy przedłożyć także poświadczone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie.>**

Art. 24.

1. W przypadku stwierdzenia, że produkt może stwarzać zagrożenie w określonych warunkach, organ nadzoru może, w drodze decyzji:
 - 1) żądać oznakowania produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o zagrożeniach, jakie produkt może stwarzać;
 - 2) uzależnić wprowadzanie produktu na rynek od wcześniejszego spełnienia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa.
2. W przypadku stwierdzenia, że produkt może stwarzać zagrożenie dla określonych kategorii konsumentów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nakazać ostrzeżenie tych konsumentów lub powiadomienie opinii publicznej o zagrożeniu, określając termin i formę ostrzeżenia lub powiadomienia.
3. Organ nadzoru może z urzędu podjąć działania, o których mowa w ust. 2.
4. W przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny, organ nadzoru w drodze decyzji:
 - 1) w przypadku produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek:
 - a) nakazuje wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt,
 - b) zakazuje wprowadzania produktu na rynek i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu;
 - 2) w przypadku produktów wprowadzonych na rynek, nakazuje:
 - a) wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt,
 - b) natychmiastowe wycofanie produktu z rynku,
 - c) ostrzeżenie konsumentów, określając termin i formę ostrzeżenia,
 - d) wycofanie produktu od konsumentów i jego zniszczenie.
- [5. *Wycofanie produktu z rynku polega na odebraniu przez producenta produktu od dystrybutorów oraz zakazaniu prezentowania i oferowania przez dystrybutorów takiego produktu konsumentom.*]

- <5. Wycofanie produktu z rynku polega na odebraniu przez producenta wszystkich egzemplarzy produktu od dystrybutorów oraz zakazaniu prezentowania i oferowania przez dystrybutorów takiego produktu konsumentom.>**
6. Wycofanie produktu od konsumentów i jego zniszczenie może zostać nakazane wyłącznie w przypadku, gdy inne działania byłyby niewystarczające dla zapobieżenia poważnym zagrożeniom powodowanym przez produkt.
 7. Jeżeli organ nadzoru nakazuje wycofanie produktu od konsumentów, producent jest obowiązany odebrać produkt dostarczony przez konsumentów i zwrócić kwotę, za jaką produkt został nabyty, bez względu na stopień zużycia produktu.
 8. Konsumentowi będącemu w posiadaniu produktu, w odniesieniu do którego wydano decyzję nakazującą wycofanie od konsumentów, przysługuje roszczenie o odkupienie produktu za kwotę, za jaką produkt został nabyty, bez względu na stopień jego zużycia.
 9. Roszczenie, o którym mowa w ust. 8, przysługuje konsumentowi:
 - 1) wobec dystrybutora, od którego konsument nabył produkt, o ile konsument posiada dowód zakupu produktu;
 - 2) wobec producenta produktu, jeżeli konsument nie dysponuje dowodem zakupu.
 10. Środki, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktu, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt, oraz mają mieć na celu wyłącznie odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów.
 11. W przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne zagrożenie, organ nadzoru nadaje decyzjom, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, rygor natychmiastowej wykonalności.
 12. W decyzji, o której mowa w ust. 1, 2 i 4, organ nadzoru określa termin i sposób poinformowania przez stronę o wykonaniu tej decyzji.
 13. Organ nadzoru może wystąpić z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli mającej na celu stwierdzenie, czy decyzje, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, zostały wykonane.
 14. Organ nadzoru wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:
 - 1) stwierdzi, że produkt jest bezpieczny;
 - 2) *producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń i w sposób niebudzący wątpliwości ustalono, że na rynku nie znajdują się i nie będą wprowadzane produkty będące przedmiotem postępowania;*
 - <2) producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń;>**
 - 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 25.

Decyzje organu nadzoru, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 4, stanowią podstawę wpisu do rejestru produktów niebezpiecznych.

<Art. 25a.

- 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania.**
- 2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.**

3. W przypadku stwierdzenia, że produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa, opłaty związane z badaniami lub wydanymi opiniami ponoszone są z budżetu państwa.
4. Egzekucja należności pieniężnych, o których mowa w ust. 2, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez organ nadzoru. Na postanowienie służy zażalenie.
6. Organ nadzoru rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.>

Art. 28.

1. Jeżeli Komisja Europejska stwierdzi, że produkt lub rodzaj produktów stwarza poważne zagrożenie, i uzna za niezbędne podjęcie w tym zakresie działań przez kraje członkowskie Unii Europejskiej, uznaje się, że taki produkt lub kategoria produktów nie są bezpieczne w rozumieniu przepisów ustawy.
- [2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki określone ustawą, w szczególności nakazać wycofanie produktów z rynku, a także zakazać wprowadzania ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zakazać wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc pod uwagę zakres i rodzaj stwarzanych przez nie zagrożeń.]*
- <2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki określone ustawą, biorąc pod uwagę zakres i rodzaj stwarzanych przez produkt lub rodzaj produktów zagrożeń. W rozporządzeniu można określić sposób, w jaki producenci i dystrybutorzy są zobowiązani wykazać, że środki te zostały zrealizowane, w szczególności przez poddanie produktów badaniom, przechowywanie lub udostępnianie dokumentacji potwierdzającej zrealizowanie wprowadzonego w drodze rozporządzenia środka, biorąc pod uwagę wymagania wskazane przez Komisję Europejską.>
- <3. Jeżeli Komisja Europejska stwierdzi, że produkt lub rodzaj produktów może być badany wyłącznie przez niektóre jednostki badawcze, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, określa się rodzaje tych jednostek.>

Art. 29.

1. Organ nadzoru informuje Komisję Europejską, w zakresie i na zasadach przez nią określonych, w szczególności o:
 - 1) decyzjach ograniczających wprowadzanie na rynek produktów lub nakazujących ich wycofanie z rynku lub nakazujących wycofanie produktów od konsumentów, podając uzasadnienie podjęcia takich działań;
 - 2) stwierdzeniu istnienia poważnego zagrożenia wymagającego natychmiastowych działań, zwłaszcza gdy produkt może znajdować się w obrocie w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej;
 - 3) działaniach podjętych z własnej inicjatywy przez producentów lub dystrybutorów w celu zapobieżenia lub wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty;

- 4) opiniach zgłoszonych w sprawie środków podjętych na podstawie art. 28.
2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do wyrobów medycznych i produktów leczniczych oraz artykułów rolno-spożywczych.
- <3. Uzyskane od Komisji Europejskiej informacje o niespełnieniu przez produkty wymagań bezpieczeństwa organ nadzoru przekazuje zgodnie z właściwością Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organom wyspecjalizowanym w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności, organom celnym oraz innym właściwym organom.**
- 4. Organy, którym przekazano informacje, o których mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamiają organ nadzoru o sposobie ich wykorzystania, w szczególności o działaniach podjętych w przypadku stwierdzenia, że produkt znajduje się na polskim rynku.>**

Art. 30.

1. Organ nadzoru prowadzi rejestr produktów niebezpiecznych.
2. W rejestrze produktów niebezpiecznych są gromadzone informacje o produktach, które nie spełniają ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa, w szczególności:
- 1) dane umożliwiające identyfikację produktu;
 - 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie zagrożeń stwarzanych przez produkt,
 - b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do produktu.
- [3. Organ nadzoru dokonuje wpisów do rejestru produktów niebezpiecznych w przypadku:*
- 1) wydania decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 4;
 - 2) wydania rozporządzenia na podstawie art. 28 ust. 2;
 - 3) podjęcia przez organ celny działań, o których mowa w art. 33 ust. 3, o ile dotyczą produktu, który nie jest wpisany do rejestru.
4. Organ nadzoru, na wniosek lub z urzędu, usuwa wpis w rejestrze w przypadku:
- 1) gdy osoba zainteresowana udowodni, że zostały wycofane z rynku wszystkie egzemplarze produktu; wpis usuwa się nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli, o której mowa w art. 22 ust. 2;
 - 2) gdy niezgodności z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa zostały wyeliminowane; wpis usuwa się nie wcześniej niż w terminie 12 miesięcy od zakończenia kontroli, o której mowa w art. 22 ust. 2;
 - 3) utraty mocy bądź uchylecia rozporządzenia wydanego na podstawie art. 28 ust. 2.]
- <3. Organ nadzoru dokonuje wpisów do rejestru produktów niebezpiecznych w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 4.**
- 4. Organ nadzoru usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że:**
- 1) wycofano produkt z rynku;
 - 2) niezgodności z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa zostały wyeliminowane.>
- <4a. W celu potwierdzenia, że z rynku wycofano produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa lub że niezgodności z wymaganiami bezpieczeństwa zostały**

wyeliminowane, organ nadzoru może wystąpić z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

4b. Wpis w rejestrze usuwa się nie wcześniej niż:

- 1) w terminie 6 miesięcy od przekazania przez osobę zainteresowaną dowodów wycofania produktu z rynku – w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1;
- 2) w terminie 12 miesięcy od przekazania przez osobę zainteresowaną dowodów potwierdzających wyeliminowanie niezgodności z wymaganiami bezpieczeństwa – w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

4c. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 4a, terminy, o których mowa w ust. 4b, liczy się od zakończenia kontroli.>

5. Wpis w rejestrze produktów niebezpiecznych anuluje się, jeżeli decyzja, na podstawie której dokonano wpisu, została uchylona lub stwierdzono jej nieważność.
6. Informacje zawarte w rejestrze produktów niebezpiecznych są publicznie dostępne.
7. Organ nadzoru może w każdym czasie odrębnie podać do publicznej wiadomości fakt dokonania wpisu do rejestru produktów niebezpiecznych.
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych, mając na względzie bezpieczeństwo zdrowia i życia ludzi oraz potrzebę zapewnienia prawidłowości działania rejestru.

< Rozdział 4a

Kary pieniężne

Art. 33a.

1. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:
 - 1) niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2;
 - 2) nieudzielenie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
 - 3) niewykonanie decyzji organu nadzoru wydanej na podstawie art. 24 ust. 1, 2 albo 4;
 - 4) wprowadzenie na rynek produktu umieszczonego w rejestrze produktów niebezpiecznych.
2. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:
 - 1) niewykonanie obowiązków określonych w art. 10 ust. 2;
 - 2) wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.
3. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:
 - 1) dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa;

- 2) nieprzekazanie producentom, organowi nadzoru oraz Inspekcji Handlowej informacji przekazywanych przez konsumentów o zagrożeniach powodowanych przez produkty;
- 3) nieprzedstawienie organowi nadzoru lub Inspekcji Handlowej dokumentacji niezbędnej do ustalenia pochodzenia produktu.
4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1-3, ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.
5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji organu nadzoru.
6. Egzekucja kary pieniężnej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.>

[Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 34.

1. *Kto, w związku z prowadzoną działalnością, wprowadza na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.*
2. *Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie.*

Art. 35.

Kto, w związku z prowadzoną działalnością, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 10 ust. 2, art. 11 lub nie wykonuje decyzji organu nadzoru wydanej na podstawie art. 24, podlega grzywnie.

Art. 36.

Kto wprowadza na rynek produkt umieszczony w rejestrze produktów niebezpiecznych, podlega grzywnie albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

Art. 37.

1. *Sąd może orzec przepadek przedmiotów pochodzących z przestępstwa, będących produktami stwarzającymi zagrożenie dla zdrowia, życia lub bezpieczeństwa konsumentów, choćby nie stanowiły własności sprawcy.*
2. *Sąd może zarządzić zniszczenie przedmiotów, których przepadek orzeczono, niezależnie od ich wartości.]*